

Dzień 16: Józefie najsprawiedliwszy

„«Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów» (Mt 1, 20-21).

W tych słowach zawiera się moment centralny biblijnej prawdy o św. Józefie — moment, do którego przede wszystkim nawiązują Ojcowie Kościoła.”

„W tych okolicznościach «Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić ją potajemnie» (Mt 1, 19). Józef nie wiedział, jak ma się zachować wobec «cudownego» macierzyństwa Maryi. Szukał zapewne odpowiedzi na to dręczące go pytanie, ale nade wszystko szukał wyjścia z tej trudnej dla siebie sytuacji. Gdy więc «powziął tę myśl», oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów» (Mt 1, 20-21).

Zachodzi bliska analogia pomiędzy tym «zwiastowaniem» w zapisie Mateuszowym a tamtym Łukaszkowym. Zwiastun Boży wtajemnicza Józefa w sprawę macierzyństwa Maryi. Ta, która zgodnie z prawem była mu «poślubiona», pozostając dziewicą, stała się w mocy Ducha Świętego — Matką. Gdy przyjdzie na świat Syn, którego Maryja nosi w swym łonie, winien otrzymać imię Jezus. Było to imię znane wśród Izraelitów, czasami nadawane synom. W tym wypadku jednak chodzi o Syna, który — zgodnie z Bożą Obietnicą — wypełni całe znaczenie tego imienia: Jezus — Jehosua znaczy: «Bóg, który zbawia».

Zwiastun zwraca się do Józefa jako do «męża Maryi», do tego, który w swoim czasie ma nadać takie właśnie imię Synowi, który narodzi się z poślubionej Józefowi Dziewicy nazaretańskiej. Zwraca się więc do Józefa, powierzając mu zadania ziemskiego ojca w stosunku do Syna Maryi.

«Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie» (Mt 1, 24). Wziął Ją razem z całą tajemnicą Jej macierzyństwa, razem z Synem, który miał przyjść na świat za sprawą Ducha Świętego. Okazał w ten sposób podobną jak Maryja gotowość woli wobec tego, czego odeń żądał Bóg przez swego Zwiastuna.”

Adhortacja Apostolska Ojca Świętego Jana Pawła II REDEMPTORIS CUSTOS
o Świętym Józefie i Jego posłannictwie w życiu Chrystusa i Kościoła

Módl się o to, abyś, podobnie jak św. Józef, potrafił w sytuacjach, kiedy nie wiesz jak się zachować, odnosić się zawsze do Boga, który widzi więcej i który ma dla Ciebie plan na Twoje życie.

Poproś o dar odpowiedzialności za osoby powierzone Twojej opiece.

Anioł przypomniał św. Józefowi o tym, że pochodził on z królewskiego rodu Dawida; podziękuj Panu Bogu, że poprzez przelaną na Krzyżu Krew Chrystusa zostałeś włączony do „królewskiej rodziny” Jezusa, a On nie nazywa Ciebie sługą, lecz przyjacielem.

Anioł, przychodzący do św. Józefa na początku powiedział do niego: „Nie bój się”. Poproś, aby w momentach największego, najbardziej paraliżującego strachu Pan Bóg ochraniał Cię przed lękiem i dawał Ci, poprzez innych ludzi, znaki swojej obecności.

Święty Józef ufał Maryi bezgranicznie, nawet nie rozumiejąc do końca, do czego Ona i On zostali zaproszeni przez Pana Boga. Przez wstawiennictwo Józefa najsprawiedliwszego proś o łaskę zaufania wobec swojego współmałżonka i usunięcie z serca wszelkiej podejrzliwości i zazdrości.

Powitajmy św. Józefa:

Witaj, opiekunie Odkupiciela,
i oblubieńcze Maryi Dziewicy.
Tobie Bóg powierzył swojego Syna;
Tobie zaufała Maryja;

z Tobą Chrystus stał się człowiekiem.
O święty Józefie, okaż się ojcem także i nam,
i prowadź nas na drodze życia.
Wyjednaj nam łaskę, miłosierdzie i odwagę,
i broń nas od wszelkiego zła. Amen